

DICCIONARI DER ARANÉS

Ampliacion 1 de gèr de 2022

Es definicions an estat aportades per:

Antòni Nogués
Lourdes Santacruz
Anna Sala
Tònho Castet
Carmen Roy
Maria José Estévez
Eduardo Orduña
Arturo Calbetó
Jèp de Montoya

Eth document finau a estat corregit per Ròsa Maria Salgueiro e Jusèp Loís Sans
e a estat aprovat ena session dera Secccion aranesa
deth dia 22 d'octobre de 2021

acamp	<i>nòm m</i>	1. Hèt de trapar o de trapar-se damb quauqu'un.	2. Reüunion de personnes entà celebrar ua causa, discutir un ahèr o hèr quauqua activitat.
acantierar	<i>v tr</i>	Méter ua causa sus ua auta formant ua pila, un cantièr.	
acovardarv	<i>tr</i>	Espaurir a bèth un, hèr que pèrde eth coratge. Sin.: espaurugar, espavordir, escolhoar.	
agantar	<i>v tr</i>	1. Arribar enquia a on se trape ua persona o ua causa que va deuant en temps o en espaci. 2. Arribar damb esfòrç en un objectiu, en un estat, etc.	
agreu	<i>nòm m</i>	Arbilhon de huelhes retalhades e punchudes que hè uns fruts redons e petits de color vermelh. Sin.: areu.	
ahlamatge	<i>nòm m</i>	Accion e efècte d'ahlamar.	
apialar	<i>v tr</i>	Méterr ua causa sus ua auta formant ua pila.	
aprestar	<i>v tr</i>	Dispausar o deishar a punt es causes de besonh entà que poguen èster utilizades o aplicades o entà que siguen prèstes entà ua finalitat determinada.	
arongleta	<i>nòm f</i>	Arongla.	
arraja	<i>nòm f</i>	Planta dera familia des gramínées, de huelhes amples, que se hè enes camps de granatges, qu'an semences podonhoses (<i>Lolium temulentum</i>).	
aspirador	<i>nòm m</i>	Esturment que se tie entà extrèir fluïds o povàs d'un lòc.	
auto-rotlota	<i>nòm f</i>	Veïcul automobil condicionat coma abitatge. Sin.: camping-c	
avugle, -a	<i>adj m f</i>	Que non pòt veir pr'amor que non a eth sentit dera vista. Sin.: ciègo -a, òrb -a.	
barbotejar	<i>v intr</i>	Parlar entre dents, de forma pòc clara.	
barcassa	<i>nòm f</i>	Barca gròssa que se hè a servir enes pòrts, generalment entà cargar e descagar vaishèths.	
baretar	<i>v tr</i>	Cultivar ua tèrra peth sistèma deth barèt.	
bari	<i>nòm m</i>	Element metallic de color blanc, dificil d'obtier en estat pur. Es sòns compòsti se hèn a servir fòrça en diuèrses indústries: veires e ceramiques, explosius, pintures etc. Eth sòn simbèu ei Ba.	
baricentre	<i>nòm m</i>	1. En fisica ei eth centre de gravetat. 2. En geometria ei eth punt d'interseccions des miejanes d'un triangle.	
baricentric, -a	<i>adj m, f</i>	Relatiu o apertenent ath baricentre.	
barisfèra	<i>nòm f</i>	Nòm dat anticament ath nuclèu dera Tèrra. Tanben se la nomenent endosfèra o nife.	
barita	<i>nòm f</i>	1. Oxid o idroxid de bari. 2. Minerau, sulfat de bari, que se presente en cristaus rombics incolors, blancs o aurìòs, nomenat tanben espat pesant, e qu'a usatges industriaus.	
bariton, -a	<i>nòm m, f</i>	Persona qu'a era votz mès grèu qu'eth tenor e mès aguda qu'eth baish.	
barlòca	<i>nòm m, f</i>	Que parle fòrça.	
barometric, -a	<i>adj m, f</i>	Relatiu o apertenent ath baromètre.	
barracon	<i>nòm m</i>	Bastissa senzilha e provisionau a on viuen es obrèrs que trabalhen en ua òbra, plaçada en lòcs aluenhadi des pòbles.	
barradissa	<i>nòm f</i>	1. Barra que se hè a servir entà impedir eth pas. 2. Proteccion laterau que i a en bères carretères entà evitar qu'es coches quèigu en cas d'accident.	
barradura	<i>nòm f</i>	1. Accion de barrar. 2. Conjunt d'elements arquitectònics que barren un edifici, un espaci, etc.	
barramenta	<i>nòm f</i>	1. Ei ua rèisha o un conjunt de garròts amassa entà barrar un terren o ua dubertura. 2. Dispositiu entà barrar ua bossa de man, un colharet, un braçalet, etc.	
barratge	<i>nòm m</i>	Paret que se bastís en un arriu o en un lac entà desviar era aigua o impedir que corre. Sin: barrament.	

barreta	<i>nòm f</i>	Barra estreta e prima d'a on pengen es anères tàs cortines.
barrinada	<i>nòm f</i>	Descarga d'ua arma de huec que lance projectils.
barron	<i>nòm m</i>	1. Barra groishuda e cuerta que se pòt méter darrèr d'ua pòrta o d'ua hièstra entà evitar que se poguen daurir des de dehòra. 2. Trauessèr d'ua escala de pintre. 3. Cada ua des barres que i a en ua hièstra, en ua barana o en ua rèisha.
barròt	<i>nòm m</i>	Pau de husta rècte e redon que se pòt agarrar damb era man.
basalt	<i>nòm m</i>	Ròca de color escur que se forme quan era lava des volcans se heirede. Se hè a servir entara bastenda.
basaltic, -a	<i>adj m, f</i>	Relatiu o apertenent ath basalt.
basanita	<i>nòm f</i>	Pèira silicèa nera emplegada entà provar eth grad de puresa der òr o dera plata pera ralha qu'aguesti metaus i imprimessen per friccion.
bascula	<i>nòm f</i>	Aparelh entà pesar causes gròsses, personnes o animaus. Tanben s'emplegue entà pesar camions cargadi.
bascular	<i>v tr</i>	Hèr un moviment tà naut e tà baish es dus extrems d'un objècte en tot qu'eth sòn centre se mantendre fixe.
baselic	<i>nòm m</i>	Planta de huelhes verdes petites e flors blanques o rosades, acorropades ena part nauta dera camèra., que hè fòrça flaira e se hè a servir coma condiment, entà elaborar sausses, com eth pesto.
basilisc	<i>nòm m</i>	Animau legendari qu'a eth còs com ua sèrp, es pautes de poth e era coa en forma de lança, a dues ales e trè huec pera boca.
bauma	<i>nòm f</i>	Tuta petita non guaire prigonda en ua paret de ròca. Ex. Es excursionistes quan plò se refugien en baumes.
benlèu	<i>adv</i>	Indique possibilitat o dopte. Sin.: dilhèu.
beurader	<i>nòm m</i>	Lòc o recipient entà abeurà'i eth bestiar.
bonhuda	<i>nòm f</i>	1. Protuberància produsida en bèra part deth còs per ua contusion. 2. Protuberància produsida en ua superfícia, ua huelha metallica, etc., per un còp o per ua auta causa mecanica. Sin.: bonha.
borrolh	<i>nòm m</i>	Barreta de hèr subjectada orizontaument a ua pòrta per miei d'anères e qu'encaishe en ua auta anèra o horat que i a en bastiment e qu'atau era hièstra o pòrta quede barrada. Sin.: barrolh.
botoar	<i>v tr</i>	Tancar o ajustar ua causa, especiaument ua pèça de vestir, damb botons, gahets, cordons, etc.
burar	<i>v tr</i>	Deformar un objècte en tot hèr-li ua bonha.
camion	<i>nòm m</i>	Veïcul automobil gran e potent, de quate arròdes o mès, que se tie generaument entà transportar cargues.
camping-car	<i>nòm m</i>	Veir auto-rotlòta.
capejar	<i>v tr</i>	En·honsar laguens dera aigua e baishar enquiat hons.
capureta	<i>nòm f</i>	Audèth, mès petit qu'eth colom, qu'a eth bèc long e prim e ua cresta de plumes sus eth cap que se daurís e se barre en forma de ventalh.
carrèu	<i>nòm m</i>	1. Division d'un espaci que servís entà contier ua causa. 2. Pèira esquairada entà bastir.
carrinclada	<i>nòm f</i>	Tapatge de quauquarren que carrincla.
carrincladera	<i>nòm f</i>	Accion de carrinclar.
carrinclar	<i>v tr</i>	Hèr un tapatge quan se heireguen ues causes damb ues autes o se trinquen.
carstic, -a	<i>adj m f</i>	Relatiu o pertenent ath carst.
cartilag	<i>nòm m</i>	Teishut connectiu caracterizat pera manca de hilat vascular e nerviós e pera resisténcia elastica.
cartilaginós, -a	<i>adj m f</i>	1. Relatiu o pertenent ath cartilag. 2. Format de cartilag, qu'a era consisténcia d'un cartilag.
cartografiar	<i>v tr</i>	Diboishar era mapa o carta, d'un tròç dera superfícia dera Tèrra.

cartomància	<i>nòm f</i>	Art que consistís en endonviar eth futur en tot tirar es cartes
cassanha	<i>nòm f</i>	Bòsc de casses.
cassis	<i>nòm f</i>	1. Grosselha nera. 2. Licor que se hé damb aguesta fruta.
castetat	<i>nòm f</i>	Estat, vertut, d'aqueth que se prive de tot plaser sexuai illicit.
casualament	<i>adv</i>	Per casualitat, fortuitament.
casuaument	<i>adv</i>	Per casualitat, fortuitament.
catalanizacion	<i>nòm f</i>	Accion de catalanizar.
catalanizar	<i>v tr</i>	1. Conformar ath gust, as costums, as manères, etc., catalans. 2. Revestir dera forma catalana.
catalanofil	<i>nòm adj m f</i>	Amant de Catalunya, des catalans o de tot aquerò qu'ei catalan.
catalanofòn	<i>nòm adj m f</i>	Que parle catalan.
catalepsia	<i>nòm f</i>	Trastorn psicomotor consistent ena tension e rigidesa musculars damb incapacitat de moviments espontanèus, que hè qu'es membres demoren immobils ena posicion ena qué se les place.
cataleptic, -a	<i>adj m f</i>	1. Relatiu o pertenent ara catalepsia. 2. Afectat de catalepsia.
catalisador	<i>nòm m</i>	1. Que produsís ua catalisi. 2. Substància catalisadora.
catalisar	<i>v tr</i>	1. Produsir ua catalisi, en ua reaccion química. 2. Provocar pera sua soleta presència era realizacion de quauquarren qu'existie potenciaument.
catalisi	<i>nòm f</i>	Modificacion dera velocitat d'ua reaccion química produsida pera presència d'ua substància que demore aparentament tau coma ère.
catalitic, -a	<i>adj m f</i>	1. Relatiu o pertenent ara catalisi. 2. Que produsís ua catalisi. 3. Agent catalitic.
catamaran	<i>nòm m</i>	Embarcation formada per dus vaishets simetrics estacadi peth costat.
catapulta	<i>nòm f</i>	Enginh antic de guèrra que s'emplegaue tà lançar pèires ar enemic.
catapultar	<i>v tr</i>	1. Lançar damb ua catapulta. 2. Lançar, projectar violentament, a ua cèrt distància. 3. Projectar de còp, a quauquarrés, a ua situacion importanta.
catarisme	<i>nòm m</i>	Conjunt de doctrines e moviment religiós cristian que preconize eth mensprètz deth còs, eth refús deth matrimòni e de tota relacion sexuai e eth consum de bèri aliments.
catastrofic, -a	<i>adj m f</i>	Dera natura d'ua catastrofa.
catastroficament	<i>adv</i>	De forma o manèra catastrofica.
catastrofisme	<i>nòm m</i>	1. Teoria qu'atribuís a procèssis catastrofics es canbiaments produsidi ena superfícia dera Tèrra en transcors dera sua istòria. 2. Tendència a predíder catastròfes o malurs.
catatonia	<i>nòm f</i>	1. Sindròme psicomotora caracterizada pera inèrcia e era pèrta d'iniciativa motora. 2. Tension e rigidesa d'ua part deth còs, generalment ua extremitat, que se mantén fòrça estona en ua postura fixa sense cansament apparent.
catatonic, -a	<i>adj m f</i>	Relatiu o pertenent ara catatonia. Afectat de catatonia.
catecisme	<i>nòm m</i>	Libre que conten un somari d'ensenhaments e de principis, sustot dera doctrina cristiana, en forma de qüestions e responses.
categoricament	<i>adv</i>	D'ua manèra categorica.
categorizacion	<i>nòm f</i>	1. Accion de categorizar. 2. Procès psicologic damb eth que se classifique as personnes, objèctes o eveniments segontes era sua semblança mutuau.
categorizar	<i>v tr</i>	Classificar per categories.
catequèsi	<i>nòm f</i>	1. Ensenhament dera doctrina cristiana. 2. Instrucción orau des catecumèns.
catequisme	<i>nòm m</i>	Catequèsi.
catequiste, -a	<i>nòm m f</i>	Persona qu'ensenhe era catequèsi.

catòde	<i>nòm m</i>	Electròde receptor de cargues positives o emissor de cargues negatives.
catodic -a	<i>adj m f</i>	1. Relatiu o pertenent ath catòde, que ges deth catòde. 2. Resisténcia catodica.
catolicisme	<i>nòm m</i>	Confession cristiana en plea comunio damb eth Papa.
catolicitat	<i>nòm f</i>	Catolicisme.
cauça	<i>nòm f</i>	Pèça de vestir femenina de teishut fin e elastic que capère era cama, deth pè enquia mès enssús deth jolh.
cauçamenta	<i>nòm f</i>	Caucèr, sabata.
cauçapè	<i>nòm m</i>	Utís de còrna, de metau, etc., que servís entà facilitar era entrada deth pè laguens deth cauçèr.
caucasian, -a	<i>adj m f</i>	Naturau deth Caucàs. Relatiu o pertenent ath Caucàs o as sòns abitants.
cauceta	<i>nòm m</i>	Pèça de vestir que capère eth pè e era part baisha dera cama.
cauchó	<i>nòm m</i>	1. Substància extrèta deth làtex de bères plantes tropicaus, que, pera sua elasticitat, tenacitat e impermeabilitat, a ua grana quantitat d'aplicacions practiques. 2. Làtex produsit per diuèrses plantes moracèes intertropicaus, que, dempús de cualhat, ei ua massa impermeable fòrça elastica e qu'a fòrça aplicacions ena indústria.
cauishingada	<i>nòm f</i>	Accion de méter eth pè ath dessús de quauquarren.
causau	<i>adj m f</i>	1. Pertenhent ara causa. 2. Qu'implique o exprimís causa.
cautèla	<i>nòm f</i>	Prudència, prevencion, deuant era possibilitat que succedisque un hèt, mès que mès un perilh.
cautèri	<i>nòm m</i>	Esturment quirurgic entà cremar teishuts organics.
cauterizacion	<i>v tr</i>	Accion de cauterizar.
cauterizarv	<i>tr</i>	Cremar damb un cautèri.
cauvura	<i>nòm f</i>	Manca de peus en cap.
cede	<i>nòm m</i>	Frut en legume de color verd, que se pòt minjar quan ei fòrça trende.
cedula	<i>nòm f</i>	Document en qué s'i consigne, sustot s'i notifique, quauquarren.
cefalèa	<i>nòm f</i>	Mau de cap, dolor difús per tot eth cap.
cefalic, -a	<i>adj m f</i>	Qu'a a veir damb eth cap.
celèbre	<i>adj m f</i>	Qu'a fama.
celebritat	<i>nòm f</i>	Qu'a era qualitat de celèbre, persona celèbre.
celèst	<i>adj m f</i>	Deth cèu, deth color deth cèu.
celestiau	<i>adj m f</i>	Relatiu o pertenent ath cèu.
celibat	<i>nòm m</i>	Estat dera persona que non ei maridada ara edat d'estar-ne, mès que mès per motius religiosi.
celibatari, -ària	<i>adj m f</i>	Que non s'a maridat.
cellular, -a	<i>adj m f</i>	Se'n ditz d'un veïcul o d'ua dependéncia que demoren totaument barradi e sense possibilitat de daurir-se des de laguens.
cellulitis	<i>nòm f</i>	Inflamacion deth teishut cellular soscutanèu e deth dèrma prigond.
cendrada	<i>nòm f</i>	1. Aigua borida damb cendre. 2. Cendre sense des·hèir que quede dempús de hèr era ruscada damb aigua borida damb cendre.
cendràs	<i>nòm m</i>	Un pialèr de cendre.
cendrat, -ada	<i>adj m f</i>	Deth color dera cendre.
cendrós, -osa	<i>adj m f</i>	Deth color dera cendre.
censor, -a	<i>nòm m f</i>	1. Persona que, en ua comunitat o en ua societat, a coma traballh susvelhar era conducta des auti, eth compliment des estatuts, etc. 2. Persona qu'a coma traballh liéger es escrits a publicar o publicadi entà jutjar se se ne pòt perméter era publicacion o era divulgacion.
censura	<i>nòm f</i>	1. Accion de repréner as auti pera sua conducta o pes sues òbres. 2. Qualificacion graduau positiva o negativa d'un hèt, d'ua doctrina per part dera Glèisa o

per un còs eclesiastic.	3.	Pena disciplinària manada pera Glèisa.	4.	Examen
d'ua doctrina, d'un libre, d'un escrit, etc., hèt peth censor.				
censurable, -a	<i>adj m f</i>	Digne de censura.		
centigrad, -a	<i>adj m f</i>	Relatiu o pertenent ara escala termometrica de Celsius.		
centralisme	<i>nòm m</i>	Sistèma de govèrn en qué era accion politica e administrativa ei concentrada enes mans deth Govèrn centrau e des administracions e es institucions que ne depenen.		
centralizacion	<i>nòm f</i>	Accion o efècte de centralizar.		
centralizador, -a	<i>adj m f</i>	Que centralize.		
centralizar	<i>v tr</i>	1. Portar a un punt centrau. 2. Concentrar, era accion politica o administrativa, en mans deth Govèrn centrau.		
centrifug, -a	<i>adj m f</i>	Qu'a tendéncia a anar-se'n o a aluenhar o a aluenhar-se deth centre.		
centrifugacion	<i>nòm f</i>	Accion o efècte de centrifugar.		
centrifugadora	<i>nòm f</i>	Maquina que vire e qu'utilize era fòrça centrifuga entà separar cellules, fraccions cellulars o molecules.		
centrifugar	<i>v tr</i>	Separar es compausants, d'ua barreja, pera fòrça centrifuga.		
centripèt, -a	<i>adj m f</i>	Qu'a tendéncia a anar entath centre, dirigit entath centre.		
centrisme	<i>nòm m</i>	Ideologia des grops politics de centre.		
centuplar	<i>v tr</i>	Multiplicar per cent.		
chalar	<i>v intr</i>	Passar-s'ac ben, damb plaser e alegria.		
cofar	<i>v tr</i>	Apraiar, desembolhar o botar d'ua manèra determinada es peus d'ua persona, generaument damb un piente o ua bròssa.		
conàs	<i>nòm m</i>	1. Marit que consentís er adulteri dera sua hemna. 2. Persona qu'actue damb mala intencion e males accions.		
congostar	<i>v tr intr</i>	1. Dar plaser d'anim, a bèth un. 2. Trapar en ua persona plaser e animositat.		
convengut	<i>nòm m</i>	1. Decision cuelhuda en comun per diuères personnes. 2. Relacion pacifica entre personnes o païsi.		
		3. Document a on s'expausen es obligacions o es drets qu'accèpten es parts que lo signen.		
creditor, -a	<i>nòm m f</i>	Persona ara que se li deu uns sòs.		
daci dàcia	<i>adj m f</i>	1. Naturau de Dàcia, país dera Euròpa antica. 2. Lengua indoeropèa que se parlaue ena antica Dàcia.		
dacròn	<i>nòm m</i>	Fibra sintetica damb era que s'elabòre un teishut entara confeccion de ròba.		
dactilic, -a	<i>adj m f</i>	Caracteristica dera poesia grèga e latina de tres sillabes, ua longa e dues cuertes.		
dactilografia	<i>nòm f</i>	Tecnica d'escriuer a maquina.		
dactilologia	<i>nòm f</i>	Tecnica de deletejar e comunicar-se damb es dits o damb er alfabet manaua.		
dactiloscopy	<i>nòm f</i>	Estudi des impressions dactilaris, emplegada entara identificacion des personnes.		
dada	<i>nòm f</i>	1. Informacion sus quauquarren concrèt que permet eth sòn coneishement exacte o servís entà deduir es conseqüéncies derivades d'un hèt. 2. Document, testimòni, fondament 3. Informacion dispausada de manèra adequada entath sòn tractament per ua computadora		
dàdà	<i>adj m</i>	Seguidor deth dadaisme.		
dadaïsme	<i>nòm m</i>	Moviment vanguardiste surgit pendent era Prumèra Guèrra Mondiau, que negue tot ideau artistic e reivindique es formes irrationaus dera expression.		
dagar	<i>v tr</i>	Apunhalar damb ua daga.		
daguejar	<i>v tr</i>	Dar damb ua daga.		

daguerreotip	<i>nòm m</i>	1. Procediment fotografic en qu'es imatges se fixen en ua placa de metau. 2. Imatge obtenguda per aguest procediment.	3. Aparelh utilizat entà obtier aquera imatge.
daiquiri	<i>nòm m</i>	Coctel premanit damb chuc de citron, rom e sucre.	
dalai-lama	<i>nòm m</i>	Suprèm dirigent espirituau e politic deth Tibet.	
dauantora	<i>adv</i>	Abans de temps, prematurament.	
dauriment	<i>nòm m</i>	1. Accion e efècte de daurir. 2. Acte d'inaugurar es ahèrs der an judiciau, d'un cors, d'un congrès, etc.	
davalada	<i>nòm f</i>	1. Accion de baishar. 2. Camin, caminòl o trauèsa per a on se baishe des de bèth lòc.	
davançar	<i>v tr</i>	1. Auançar, botjar o prolongar endeuant bèra causa. 2. Passar ath deuant de bèth un.	3. Dit d'un periòde de temps. 4. Apropar-se ath sòn fin.
davancièr, -a	<i>adj m f</i>	1. Persona que precedís a ua auta en ua dignitat, emplec o encarge.	2. Auantpassat.
davantura	<i>nòm f</i>	1. Espaci exterior des botigues, tancat damb veires a on s'expausen es marchandises. 2. Apariència ostentosa de bèth un o quauquarren.	
dàvid	<i>nòm m</i>	Peça mobil, generalment de dimensions redusides que hèm a virar.	
de grèu	<i>loc adv</i>	Saber grèu.	
de reng	<i>loc adv</i>	1. Er un darrèr der aute sense interrupcion. 2. Tot seguit. Pertot, per toti es costats.	
deambular	<i>v intr</i>	Anar d'un costat a un autre sense rota determinada.	
deambulatori	<i>nòm m</i>	Nau qu'encercler eth presbitèri de bères glèises.	
debanador, -a	<i>adj m f</i>	Que debane.	
debanadora	<i>nòm f</i>	Aparelh giratori entà tier era madèisha que se va debanant.	
debanaire, -a	<i>adj m f</i>	Persona que debane.	
debanar	<i>v intr</i>	Anar prenen e enrotlant eth hiu d'ua madèisha o ben cables, còrdes, tuèus flexibles, etc. formant un camishèt, amplint un rodèu, etc.	
debanatgenòm m		Accion de debanar.	
debàs	<i>adv</i>	Dit d'ua pèça plaçada més baish dera situacion abituau.	
debàs	<i>nòm m</i>	Pèça de ròba interior femenina que cubris aproximadament dera trincha enquias engues.	
debassaire, -a	<i>nòm m f</i>	1. Plaçat en miei, en centre des autres causes. 2. Dit der element arquitectonic qu'ei comun a dues propietats seguides.	3. Persona que trabalhe es tèrres d'un autre e se repartissen es fruts a mieges.
debassaria	<i>nòm f</i>	Fabrica de cauetes, de calcès.	
debasson	<i>nòm m</i>	Cada ua des dues pèces de vestir de coton, lan, seda o fibres artificiaus que s'adapte ath pè e ara cama, generalment enquiat dessús deth jolh.	
debateire, -a	<i>nòm m f</i>	1. Persona aficionada ath debat. 2. Persona que discutís ampliant damb un interlocutor o un pialèr.	
debigossar	<i>v tr</i>	1. Dispausar en forma de canon o ròtle un papèr, ua tela, etc. entornejan ua camèra cilindrica. 2. Retòrcer sus eth madeish en espirau.	
debigossat, -ada	<i>adj m f</i>	1. Maucompausat o mau coordinat. 2. Desorganizat, desbalhestat. 3. Que non a mange.	
debil, -a	<i>adj m f</i>	Feble, especiaument mancat de vigor o fòrça fisica.	
debilitat	<i>nòm f</i>	1. Feblesa, deficiéncia de fòrça, de vigor, de resolucion. 2. Estat psíquic caracterizat per ua disminucion anormau dera capacitat intellectuau dera persona.	
debit	<i>nòm m</i>	1. Aquerò que deu bèth un. 2. Anotacion hèta en déuer d'un compde.	3. Soma de totes es quantitats anotades en déuer d'un compde.
debitant, -a	<i>nòm m f</i>	Persona qu'a botiga, proprietari o gerent d'ua botiga.	
debitar	<i>v tr</i>	Forçar, exagerar, hèr pujar era valor, eth pes, etc. de bèra causa.	

debitor, -triz	<i>nòm m f</i>	1. Persona que prèste es sòns servicis en ua casa de comèrc, especiaument era qu'aten ath public. 2. Auxiliar deth comerciant en ahèrs mercantils autorizat per aguest de forma escrita o verbau, entà efectuar operacions en nòm sòn.
deborraire	<i>nòm m f</i>	Audèth dera orde des passeriformes e dera familia des fringillids, nere e blanc, d'aspècte rodonet damb eth còth cuert e ample e eth bèc robust.
deca	<i>nòm f</i>	1. Mancança. 2. Omission de bèth requisit qu'era lei exigís enes actes juridics e que, s'ei essenciau, produsís era nullitat der acte, etc. 3. Insufisença.
deça	<i>adv</i>	Repècte a ua causa, indique posicion ath cant d'a on ei bèth un.
decadent, -a	<i>adj m f</i>	1. Que dequè, qu'ei en decadéncia. 2. Relatiu o pertenhent ara decadéncia.
decadentisme	<i>nòm m f</i>	Eth siècle XIX tendéncia que se manifèste en literatura, ena estetica e era morau que partie dera consciéncia d'èster ara fin d'ua civilizacion e ar inici d'un periòde decadent.
decadentista	<i>adj m f</i>	1. Pròpi deth decadentisme. 2. Partidari deth decadentisme.
decaèdre	<i>nòm m</i>	Figura geometrica de dètz cares.
decagòn	<i>nòm m</i>	Poligon de dètz angles e dètz costats.
decagonau	<i>adj m f</i>	Relatiu o pertenhent a un decagòn.
decagram	<i>nòm m</i>	Unitat de massa equivalenta a dètz grams.
decalar	<i>v tr</i>	Auançar o retrasar ua pèça respècte a ua auta, especiaument modificar er angle de calatge des escobilhes en ua maquina electrica deth collector.
decalatge	<i>nòm m</i>	1. Desplaçament en temps o en espaci. 2. Distància entre dues pèces quan ua d'eres s'a desplaçat respècte ara auta.
decalitre	<i>nòm m</i>	Mesura de capacitat equivalenta a dètz litres.
decalòg	<i>nòm m</i>	Es dètz manaments dera lei de Dieu.
decamètre	<i>nòm m</i>	Mesura de longitud equivalenta a dètz mètres.
decantacion	<i>nòm f</i>	Operacion que consistís en separar dues o mès substàncies immiscibles entre eres per gravetat, tostemp qu'agen diferentes densitats e qu'aumens ua sigue liquida.
decapitacion	<i>nòm f</i>	1. Accion de decapitar. 2. Forma d'execucion dera pena de mòrt consistenta en talhar eth cap deth condemnat.
decapitar	<i>v tr</i>	Talhar eth cap.
decapòdes	<i>nòm m pl</i>	S'aplique a bèri cefolopòds, coma eth calamar o era sèpia, provisti de ueit braci cuerti e d'auti dus de mès longui.
decasillab, -a	<i>adj m f</i>	De dètz sillabes.
decation	<i>nòm m</i>	Pròva combinada d'atletisme que compren dètz disciplines.
decathlonian, -a	<i>nòm m f</i>	Persona que practique decathlon.
decebement	<i>nòm m</i>	Desengan de qui a estat decebut.
decebut, -uda	<i>adj m f</i>	Qu'a estat enganhat. 2. Que non respon, bèth un o bèra causa, ad aquerò qu'un demoraue.
decclar	<i>v tr</i>	1. Revelar era preséncia de bèra causa per miei d'un procediment fisic. 2. Percéber, dar-se compde d'un hèt determinat.
decemvirat	<i>nòm m</i>	Cada un des magistrats romans d'un tribunau de dètz membres.
decennau	<i>adj m f</i>	1. Que conste de dètz ans. 2. Que passe cada dètz ans.
decentament	<i>adv</i>	De manera decenta
decernir	<i>v tr</i>	1. Concedir, bèra causa, a títol de favor, de gràcia. 2. Reconéisher, coheissar.
decessa	<i>nòm f</i>	Mòrt d'ua persona, pèrda deguda a ua epidémia.
decessar	<i>v intr</i>	1. Acabar, interrumpir ua accion, deishar bèth un de hèr çò qu'estaue hènt. 2. Deishar d'exercir bèth cargue o emplec.
decibèl	<i>nòm m</i>	Unitat emplegada entà mesurar era intensitat d'un son.

decididament	<i>adv</i>	Damb decision, sense cap tipe de doble o de vacillacion.
decidir	<i>v intr</i>	1. Portar a fin, dar fin, acabar. 2. Morir ua persona.
decidit, -ida	<i>adj m f</i>	Que non s'i pense guaire en préner ua resolucion, exempte de doble o vacillacion.
deganat	<i>nòm m</i>	1. Dignitat de degan. 2. Durada des foncions de degan. 3. Casa o burèu deth degan.
deishadesa	<i>nòm f</i>	Manca d'atencion o de suenh. Sin.: descuedança.
dementre	<i>adv</i>	En madeish espaci de temps que se hè o passe bera causa.
descarnar	<i>v tr intr</i>	1. Hèr tornar prim, reduir era espessor, d'ua causa. 2. Tornar-se prim.
desfís	<i>nòm m</i>	Accion o efècte de desafiar. Sin.: desafiament.
deuantau	<i>nòm m</i>	1. Prenda, tamb plastron o sense, qu'estacada ena centura s'emplegue entà protegir era ròba en ahèrs domestics o professionaus. 2. Article o editoriau que se place ena prumèra plana d'ua publicacion periodica.
è!	<i>interj</i>	Expression entà cridar era atencion o admiracion.
ebèn	<i>nòm m</i>	Husta dura e pesanta de qualitat superiora procedenta de dispièrs espècies deth genre Dyospiros.
ebenista	<i>nòm m f</i>	1. Eth que trabalhe er ebèn. 2. En generau eth que trabalhe tamb hustes de grana qualitat entà hèr móbles.
ebreitat	<i>nòm f</i>	Estat deth que ei embriac.
èbri, -a	<i>adj m f</i>	1. Qu'a eth cervèth pertorbat peth vin o quinsevolha auta beguda alcoolica. 2. Qu'a er anim pertorbat per ua passion.
ebumat, -ada	<i>adj m f</i>	Un uas o un cartilag qu'a patit ua transformacion morbosa en ua matèria calcària.
eburioscopi	<i>nòm m</i>	Aparelh que permet de mesurar eth pes molecular e autes propietats de soluts o solucions, en fonction deth punt d'eburicion.
eclampsia	<i>nòm f</i>	Malautia de caractèr compulsiu que se pòt patir ath long der embaràs o part.
eclamptic, -a	<i>adj m f</i>	Relatiu ara malautia dera eclampsia.
eclectic, -a	<i>adj m f</i>	1. Qu'escuelh de cada sistèma aquerò que li sembla melhor. 2. Qu'admet dispièrs genres, opinions.
eclecticament	<i>adv</i>	Conducta que hug de solucions extremes e radicau en tot cercar eth terme miei.
eclecticisme	<i>nòm m</i>	Recopilacion d'ides o teories diuèrses en tot cercar era conciliacion.
eclesiastic, -a	<i>adj m f</i>	Relatiu o pertanhent a ua glèisa , ath clergat.
eclesiasticament	<i>adv</i>	Com un eclesiastic. Ex.: Víuer eclesiasticament.
eclesiau	<i>adj m f</i>	Relatiu o pertanhent a ua glèisa o ara Glèisa, non com institucion senon coma comunitat de toti es sòns fidèus.
eclimètre	<i>nòm m</i>	Esturment topografic emplegat entà mesurar pendents e desnivèus.
eclipsi	<i>nòm m</i>	Ocultacion totau o parciau d'un astre pera interposicion d'un autre astre entre eth e eth uelh (eclipsi de solei) o peth pas d'aqueth pera ombrá projectada per un autre astre (eclipsi de lua)
ecliptic, -a	<i>adj m f</i>	Cercle maxim dera esfèra celèsta que forme damb er equador celèst un angle de 23° 27'e assenhale eth camin apparent deth Solei pendent er an.
ecissa	<i>nòm f</i>	Pèça de hèr que junh dus tròssi successius de carril d'ua via.
eclosion	<i>nòm f</i>	1. Apertura d'un capdèth o ua flor. 2. Manifestacion sobtada d'un moviment istoric, psicologic, sociau, culturau... 3. Apertura der ovarí entà dar gessuda ar òvul.
econòm	<i>m</i>	1. Repeticion d'un son pr'amor dera reflexion des ondes sonores. 2. Eth que repetís aquerò que ditz un autre. 3. En poesia, repeticion dera paraula finau d'un vers.

ecocardiografia	<i>nòm f</i>	Ecografia deth còr
ecoencefalograma	<i>nòm m</i>	Registre grafic, en ua pantalha, dera imatge ecoencefalografica.
egiptològ, -a	<i>nòm m f</i>	Persona qu'enten en egiptologia.
egiptologia	<i>nòm f</i>	Sciéncia e estudi des cultures der Egipte faraonic.
ègloga	<i>nòm f</i>	Poëma bucolic en que s'introduissen pastors que parlen des sòns amors, e des causes dera vida campèstra.
ego	<i>nòm m</i>	En psicologia, jo, er èster individuau.
egocentric, -a	<i>adj m f</i>	Afectat d'egocentrisme.
egocentrisme	<i>nòm m</i>	Exagerada exaltacion dera pròpia personalitat, enquia considerar-la coma centre dera atencion e activitat generaus.
egoisme	<i>nòm m</i>	1. Excessiu amor d'un madeish que hè atier sonque ar interès pròpi sense guardar eth mau as auti. 2. Teoria etica que considère eth pròpi interès com a fin morau
egoista	<i>adj m f</i>	Que peque d'egoisme; que revèle egoisme.
egoistament	<i>adv</i>	Comportament egoista,
egotisme	<i>nòm m</i>	Mania de parlar d'un madeish o d'affirmar era sua personalitat.
egotista	<i>adj m f</i>	Afectat d'egotisme.
egrègi, -a	<i>adj m f</i>	Insigne, illustre, distingit.
èider	<i>nòm m</i>	Genre d'anatids nòrdics qu'emigren ena tardor.
einsteini	<i>nòm m</i>	Element radioactiu de simbèu Es e 254 de pes atomic.
eiriçada	<i>nòm f</i>	Seriacion de patacs dadi a bèth un damb era man, damb ua garròt
eiriçament	<i>adv</i>	Accion tamb fòrça patacs.
eiriçar	<i>v tr</i>	Dar patacs
eiriçat, -ada	<i>adj m f</i>	Qu'a recebut patacs
eishèra	<i>nòm f</i>	Part inferiora dera union deth braç damb eth còs.
eissabre	<i>adj m f</i>	Aspre, intractable, que hug eth tracte dera gent, que se mòstre intractable tamb es que s'i apròpen. Ex.: Un gojat eissabre.
eissagar	<i>v tr</i>	1. Banhar bèra causa de manera qu'absorbisque era mès grana quantitat de liquid. 2. Plaçar-se dessús dera superfícia dera mar, un idroavion... 3. Penetrar en ànim un efècte, ua idia.
eissalabre	<i>adj m f</i>	Aspre, intractable, que hug eth tracte dera gent, que se mòstre intractable damb es que s'i apròpen. Ex.: Un gojat eissalabre.
eissalancar	<i>v tr</i>	Dar ua seriacion de patacs a bèth un tamb era man, un garròt...
eissalar	<i>v tr</i>	1. Còder un minjar en òli, lard, boder... 2. Consumir-se d'impaciéncia, neguit...
eissalatar	<i>v tr</i>	1. Escuerçar es ales a un audèth entà impedir que vòle. 2. Impedir tamb mieis que bèra persona vage mès enllà en ua empresa o actuacion.
eissalòc	<i>nòm m</i>	Vent deth sud-oèst.
eissam	<i>nòm m</i>	Gran nhòc d'animaus petiti, particularament insèctes, especiaument abelhes qu'emigrem amassa en companhia d'ua reina entà formar ua naua colònia en un aute endret.
eissamar	<i>v tr</i>	Hèr formar un eissam
eissanca	<i>nòm f</i>	1. Garròt tamb eth cap de naut corbat, usat pera autoritat religiosa acabat en voluta. 2. Garròt tamb un traussèr naut de tot a on un se i repenge en tot plaçar-lo dejós dera eishèra. 3. Cada un des dus garròts adaptables as pès sus es que se camine per lòcs pantanosi sense banhar-se o en bèri espectacles o manifestacions folkloriques.
eissancalar	<i>v tr</i>	1. Flocar fòrt a un aute. 2. Hèr a crushir es uassi.
eissandolanòm f		Aggregat de bambolhes que se formen ena superfícia d'un liquid violentament botjat o en un gas o ena boca per eboricion, fermentacion, disminucion de pression...

eissarpa	<i>nòm f</i>	Banda de cuer o d'auta matèria entà tier era espada, que se pòrte ath torn deth còs des dera esquia dreta ath costat esquèr.
eissarpar	<i>v tr</i>	1. Arringar ua part d'ua planta. 2. Trincar, destrossar, deformar, gastar... ua causa e deishar-la en tan mau estat que non servís entada arren.
eissart	<i>nòm f</i>	Preparacion d'ua tèrra entà cultivar-la, en tot trèir es arbes, cremant eth bosc baish....
eissartaire, -a	<i>nòm m f</i>	Que premanís era tèrra entà que pogue èster cultivada.
eissartar	<i>v tr</i>	Accion de preparar un terren entà que sigue prest entà semiar-lo...
eissaureda	<i>adj f</i>	Qu'a estat plan expausada ara accion deth vent.
emenda	<i>nòm f</i>	1. Pena o sancion que consistís en pagar ua quantitat de sòs per auer cometut ua fauta o un delicte. 2. Eth papèr oficiau a on figure aguesta sancion.
emmerdar	<i>v tr</i>	1. Enlordinar de mèrda. 2. Méter a quauqu'un en ua situacion o en ua relacion complicada o perilhosa. 3. Molestar, shordar.
empear	<i>v tr</i>	1. Aganchar damb pega o damb ua auta substància. 2. Transmèter per contaminacion ua malautia, un costum, etc.
encant	<i>nòm m</i>	1. Venta publica d'objèctes a qui aufrisque era quantitat de sòs mès nauta. 2. Mercat d'objèctes vielhs.
endominar	<i>v tr</i>	1. Hèr ben ua causa, arténher que gesque coma cau. 2. Trapar çò mès avient entre diuèrses possibilitats.
endonvialha	<i>nòm f</i>	Enigma entà entretier-se a endonviar-lo. Sin.: endonvieta, endevineta.
enebicion	<i>nòm f</i>	Hèt de non deishar que se hèisque ua causa o d'empedir-la.
ensolamar	<i>v tr</i>	1. Espatlar, eth huec o era calor, ua causa. 2. Secar-se ua planta per efècte dera calor.
entrevar	<i>v tr intr</i>	1. Aumplir un espaci o un lòc. 2. Hèr-se responsable o tier compde d'un ahèr o d'un negòci.
eràsa	<i>nòm f</i>	Ondada d'aigua, especiaument s'ei gròssa.
escométer	<i>v tr</i>	1. Lançar-se damb violéncia contra ua persona o ua causa entà hèr-li mau e derrotar-la. 2. Criticar damb fòrça a ua persona, ua entitat o ua idia. 3. Començar era execucion d'ua causa.
esridassar	<i>v tr</i>	Repotegar, cridar molt fòrt.
espatlader	<i>nòm m</i>	Prigondor fòrça grana, coma era deth mar, era d'un barranc o era d'un precipici.
espincar	<i>v tr</i>	Veir espinchar.
espinchar	<i>v tr</i>	Observar d'amagat a quauqu'un, aquerò que ditz, que hè, etc. Sin.: espinchonar, espincar.
espinchonar	<i>v tr</i>	Veir espinchar.
esturment	<i>nòm m</i>	Aquerò que servís entà arténher ua fin determinada. Ex. Era romanizacion siguec un esturment de civilizacion.
fenir	<i>v tr intr</i>	1. Amiar enquiat finau ua causa. 2. Consumir complètament. 3. Arribar enquiat finau o enquiat darrèr moment.
fornir	<i>v tr</i>	Proporcionar a quauqu'un aquerò qu'a de besonh o li cau entà hèr ua causa determinada. Sin.: bostifalhar.
fum	<i>nòm m</i>	Conjunt de causes botades sense orde es ues sus es autes.
granissar	<i>v intr</i>	Plòir pèira.
greujar	<i>v tr</i>	1. Hèr mès grèu o empejorar ua causa. 2. Causar un afront a bèth un.
guinhauetar	<i>v tr</i>	Herir a quauqu'un damb un guinhauet. Sin.: guinhautejar.
guinhauetejar	<i>v tr</i>	Veir guinhauetar.
hageda	<i>nòm f</i>	Bosc o lòc poblat de hais.
hagedau	<i>nòm m</i>	Bosc o lòc poblat de hais.
halhar	<i>v tr</i>	Hèr ua henedura o halhassa.

halhassa	<i>nòm f</i>	Dubertura alongada, mès o mens prigonda, que se hè en tèrra o en quinsevolh còs.
hargar	<i>v tr</i>	1. Trabalhar eth metau, dar-li forma damb un martèth. 2. Crear o formar bèra causa damb esfòrç.
hariar	<i>v int.</i>	Hèr haria.
hasan	<i>nòm m</i>	Audèth domestic dera familia des galliformes, damb crèsta vermelha e carnosa, bèc cuert, plomatge abondiu e lusent damb tons irisadi e es pautes fòrtes damb espolons.
hastiar	<i>v tr</i>	1. Causar tèdi o molèstia. 2. Trapar ua causa pesada e sense interès. 3. Auer aversion a quauquarren o quauquarrés.
hastiau	<i>adj m</i>	1. Que cause hèstic o repulsion. 2. Persona propensa a sénter hèstic.
hèstic	<i>nòm m</i>	Sentiment desagradiu que mos cause ua causa que mos repugne.
hastigós, -osa	<i>adj m f</i>	1. Que cause hèstic o repulsion. 2. Persona propensa a sénter hèstic.
havòla	<i>nòm f</i>	Planta erbacèa anuau dera família des papilionacèes damb era camèra febla que pòt arribar as tres mètres de longada; se cultive enes uarts peth sòn frut qu'ei ua gaina alongada e prima que pòrte laguens eth seme e qu'ei comestible, verd o sec.
hegelian, -a	<i>adj m f</i>	1. Relatiu o qu'apertenent a Hegel o ara sua filosofia. 2. Seguidor dera doctrina de Hegel.
heiregada	<i>nòm f</i>	Accion e efècte de heiregar.
hemnòt, a	<i>adj m f</i>	Que mòstre er aspècte, caractèr o comportament generaument atribuït as hemnes.
hemsa	<i>nòm f</i>	Excrement deth bestiar, mès que mès deth bovin.
hen	<i>nòm m</i>	Planta erbacèa damb era camèra dreta e longa que hè ues flors de color vermelh e que s'utilise coma aliment entath bestiar.
herrada	<i>nòm f</i>	Recipient cilindric, mès ample pera boca que pera basa, damb ua ansa que va d'un costat entar aute e que servís entà carrejar liquids.
herralha	<i>nòm f</i>	Conjunt de pèces o tròci de metau vielh o entà tirar, especiaument hèr.
herrós, -osa	<i>adj m f</i>	1. Damb aspècte de hèr. 2. Combinacion de hèr bivalent.
herucar	<i>v intr</i>	Despréner ua aulor fòrta a animau o carn passada.
hestar	<i>v tr</i>	1. Realizar un acte damb solemnitat entà vantar un èster sagrat o un hèt important. 2. Realizar un acte hestiu per bèra causa qu'ac merite.
hestau	<i>nòm m</i>	1. Conjunt de manifestacions artistiques o culturals que se realizen periodicament pendent un periode de temps cuert. 2. Hèsta grana.
hiamèr	<i>nòm m</i>	Lòc a on s'acumulen e se sauven es hiems. Sin. hiemèr.
hic	<i>nòm m</i>	Depòsit de grèish o liquid formant ua bòla petita que se produsís en bèri lòcs deth còs.
hidança	<i>nòm f</i>	1. Esperança fèrma que s'a de quauquarrés o quaquarren. 2. Familiaritat, manèra senzilha e planèra de tractar-se es amics o es familiars. 3. Seguretat en un madeish. Sin.: confiança.
hilhuc, -a	<i>nòm m f</i>	Persona qu'ei apairinada per ua auta.
hinèscla	<i>nòm f</i>	Dubertura estreta entre dues pèces que non s'ajusten ben. Sin.: henerècla, henerèca.
hiscar	<i>v tr</i>	Indusir a quaquarrés a hèr ua accion, generaument considerada coma negativa.
hlagèth	<i>nòm m</i>	1. Esturment entà hlagerar. 2. Organul cellular cilindric e long qu'ei associat ara membrana e servís entath moviment.
hlama	<i>nòm f</i>	1. Massa gasosa en combustion que ges des còsi que cremen e da lum de diuèrsi colors. 2. Passion o desir veement.
hloridor	<i>nòm f</i>	Capa fina de hongs que se forme ena superfícia de diferenti materiaus organics quan i a umitat, sustot en minjar.

holador	<i>nòm f</i>	Alteracion patologica d'ua part d'un organisme que provòque era congestion des vasi sanguinis produsint calor, holadura e vermelhor dera part malauta.
holadura	<i>nòm f</i>	1. Efècte de holar. 2. Distension deguda a un holador.
holastrada	<i>nòm f</i>	Causa o accion que se hè o se ditz dehòra dera manèra comuna d'obrar.
honsejar	<i>v tr</i>	1. Hèr que bèra causa sigue mès prigonda. 2. Estudiar ben, hèr mès ric un estudi.
horaviat	<i>nòm m</i>	1. Perdot. 2. Camin estret daurit entath transit de personnes o animaus.
horcada	<i>nòm f</i>	1. Accion e efècte de horcar. 2. Quantitat d'èrba, de hen... que s'agarre damb era horca. 3. Lòc a on se crotzen dus o mès camins o carrers
horcadís	<i>nòm m</i>	Lòc a on se crotzen dus o mès camins o carrers.
horingar	<i>v intr</i>	1. Hèr ua aulor fòrta, coma d'animaus o de carn que comence a èster passada. 2. Remòir.
hormatjaria	<i>nòm f</i>	Lòc a on se produsissen o se venen hormatges.
horneth	<i>nòm m</i>	Part d'ua codina a on se placen es oles o es padenes entà cauhar o codinar eth minjar.
horrà	<i>nòm f</i>	Grana quantitat de gent amassada en madeish lòc.
horrup	<i>nòm m</i>	1. Quantitat de liquid que se pòt empassar de un solet còp. 2. Petita quantitat de beguda.
hortor	<i>nòm f</i>	Aulor fòrta e desagraduia.
iambé	<i>nòm m</i>	Pè o unitat minima dera poesia grèga e latina, format per ua sillaba brèu seguit d'ua longa.
iat	<i>nòm m</i>	Contacte entre dues vocaus qu'apartien a sillabes diferentes.
ibèr, -a	<i>adj m f</i>	Persona deth pòble prerroman que demoraue ena còsta mediterranèa.
ibis	<i>nòm m</i>	Audèth dera familia des tresquiornitids, de bèc long e corbat, associat ath diu Thot pes ancians egipcis.
ibrid -a	<i>adj m f</i>	1. Procedent d'animaus o plantes d'espècies diferentes. 2. Qu'e format per elements de diferente origina.
iceberg	<i>nòm m</i>	Grana massa de gèu que s'a desprenut d'un glaciar e que flòte ena mar
icneumon	<i>nòm m</i>	Petiti piòts dera familia des imenoptèrs que s'alimenten de larves de d'auti piòts.
iconoclasta	<i>adj m f</i>	1. Persona que destruís imatges sagrades. 2. Persona que va contra es corrents majoritaries dera societat.
ictiologia	<i>nòm f</i>	Sciència laguens dera zoologia, qu'a coma objectiu er estudi des peishi
idealament	<i>adv</i>	D'ua manèra ideau.
ideaument	<i>adv</i>	D'ua manèra ideau.
idealisme	<i>nòm m</i>	1. Tendéncia a seguir es pròpries ideaus. 2. Tendéncia a veir era realitat melhora de com ei. 3. Doctrina filosòfica que nègue era existéncia dera matèria.
idealista	<i>adj m f</i>	Persona que viu o actue guiada pes sòns ideaus.
idealizacion	<i>nòm f</i>	Consideracion dera realitat coma milhor de çò qu'e.
idealizar	<i>v tr</i>	Considerar era realitat coma milhor de çò qu'e.
idear	<i>v tr</i>	Auer idèes, pensar, preveir quauquarren damb era imaginacion.
idèm	<i>adv</i>	Era madeisha causa. Usat entà evitar repeticions.
identicament	<i>adv</i>	De manèra identica.
ideograma	<i>nòm m</i>	Representacion grafica d'un concèpte..
idilli	<i>nòm m</i>	1. Relacion amorosa intensa. 2. Poèma o genre poetic qu'idealize era vida en camp e es amors entre pastors.
idillic -a	<i>adj m f</i>	Relatiu a un idilli.
idiomatisme	<i>nòm m</i>	Expression pròpria d'ua lengua sense equivaléncia clara en ua auta.

idolatrar <i>v tr</i>	1. Venerar ua representacion d'un Diu.	2. Estimar ua persona damb exageracion.
idolatria <i>nòm f</i>	1. Veneracion d'ua representacion d'un Diu.	2. Amor exagerat a ua persona.
idra <i>nòm f</i>	1. Monstre mitologic de sèt caps que tornauen a nèisher quan se talhauen.	2. Polip o animau aquatic d'aigua doça.
idravion <i>nòm m</i>	Avion que pòt despegar e aterrarr ena aigua.	
idrocarbur <i>nòm m</i>	Compausat quimic de carbòni e idrogèn.	
idrocefal <i>adj m f</i>	Qu'a idrocefàlia.	
idrocefalia <i>nòm f</i>	Malautia que hè que s'acumule liquid en cervèth.	
idrofil, -a <i>adj m f</i>	Qu'absorbís liquid damb facilitat. Ex.: Coton hidrofil.	
idrofòb, -a <i>adj m f</i>	1. Que patís idrofobia.	2. Que non absorbís era aigua o que l'evite.
idrofòbia <i>nòm f</i>	Que refuse era aigua, que li hè pour.	
idrogèn <i>nòm m</i>	Element quimic qu'a forma de gas, eth simbèu que n'ai H.	
idrografia <i>nòm f</i>	Branca dera geografia qu'estudie es mars e es masses o corrents d'aigua	
idrolisi <i>nòm f</i>	Procediment entà descompausar ua substància complèxa en d'autes de simples per miei dera aigua.	
idromèu <i>nòm f</i>	Bevenda alcoolica obtenguda en tot hèr fermentar ua barreja d'aigua e mèu.	
idrometria <i>nòm f</i>	Part dera idrodinamica qu'estudie eth debit, fòrça o velocitat d'un liquid.	
idropisia <i>nòm f</i>	Acumulacion anormau de liquid en ua cavitat deth còs o teishut cellular	
idroterapia <i>nòm f</i>	Utilizacion dera aigua entà tractar malauties, mès que mès damb banhs e doches.	
iemenita <i>adj m f</i>	Persona originària der Iemèn	
ièna <i>nòm f</i>	Mamifèr damb es dimensions d'un lop, damb linhes en còs, que s'alimente de carrònha.	
ierarquic, -a <i>adj m f</i>	Relatiu ara ierarquia.	
igièna <i>nòm f</i>	1. Branca dera medecina qu'estudie coma conservar era salut des personnes e previer malauties.	2. Neteja e assanament.
igienic, -a <i>adj m f</i>	Relatiu ara igièna o que complís es requisits de neteja.	
ignifug, -a <i>adj m f</i>	Que protegís contra eth huec. Ex.: Enes bastisses cau installar pòrtes ignifugues.	
ignifugar <i>v tr</i>	Hèr qu'un materiau sigue ignifug.	
ignominia <i>nòm f</i>	Mensprètz public, o hèt que lo merite.	
ignominiós, -osa <i>adj m f</i>	Que merite eth mensprètz public.	
ignorant, -a <i>adj m f</i>	Que non a cultura en generau, o que desconeish quauquarren.	
ili <i>nòm m</i>	1. Part deth uas iliac.	2. Part deth budèth prim.
iliac, -a <i>adj m f</i>	1. Relatiu ath uas dera cadèra.	2. Relatiu ath budèth prim.
illegalament <i>adv</i>	De forma contrària ara lei.	
illegal, -a <i>adj m f</i>	Qu'ei malaisit o impossible de liéger.	
illegitim, -a <i>adj m f</i>	Sense legitimitat, faus o non autentic.	
illetrat, -ada <i>adj m f</i>	Que non sap liéger ne escriuer o, en generau, persona sense cultura.	
illogic, -a <i>adj m f</i>	Que non a logica.	
illuminacion <i>nòm f</i>	Quantitat o distribucion dera lutz que i a en un lòc.	
illuminat, -ada <i>adj m f</i>	1. Membre d'ua sècta deth sègle XVIII coneishuda coma es illuminati.	2. Persona que cre èster inspirada per Diu o auer poders sobrenaturaus.
illusòri, -a <i>adj m f</i>	Irreal, fictiu.	
imant <i>nòm m</i>	Minerau de hèr magnetic que pòt atrèir eth hèr.	

imantacion	<i>nòm f</i>	Accion d'imantar.
imantar	<i>v tr</i>	Hèr qu'un materiau age proprietats magnetiques.
imatjaire, -a	<i>nòm m f</i>	Persona que decòre quauquarren damb imatges.
imatjar	<i>v tr</i>	Decorar damb imatges.
imbatible, -a	<i>adj m f</i>	Que non pòt èster vençut o superat.
imbecillitat	<i>nòm f</i>	1. Escassetat d'intelligéncia. 2. Accion que hè un imbecil.
imbèrbe, -a	<i>adj m f</i>	Que non a barba.
imbeuible, -a	<i>adj m f</i>	Que non se pòt béuer.
imbricacion	<i>nòm f</i>	Disposicion d'objèctes parièrs de sòrta que se meten parciaument es uns dessús des auti, coma es lòses d'un losat.
imbricar	<i>v tr</i>	Disposar objèctes parièrs de sòrta que se meten parciaument es uns dessús des auti, coma es lòses d'un losat.
imbricat, -ada	<i>adj m f</i>	Disposit parciaument dessús de d'auti objèctes parièrs, coma es lòses d'un losat.
imenèu	<i>nòm m</i>	1. Maridatge. 2. Composicion poetica entà celebrar un maridatge
imitacion	<i>nòm f</i>	Accion o efècte d'imitar.
imitador, -a	<i>nòm adj m f</i>	Persona que se dedique ara imitacion.
imitador, -airitz	<i>nòm m f</i>	Persona que se dedique ara imitacion.
imitaire, -a	<i>nòm adj m f</i>	Persona que se dedique ara imitacion.
imitar	<i>v tr</i>	1. Hèr ua causa en tot copiar ua auta. 2. Hèr era madeisha causa qu'un auta. 3. Prener quauquarren coma modèl.
immaculat, -ada	<i>adj m f</i>	Sense taca ne defècte.
immadur, -a	<i>adj m f</i>	Que non ei madur.
immaduritat	<i>nòm f</i>	Que non ei pleament desenvolopat fisica o psicologicament. Ex.: Ei un adolescent immadur.
immancable, -a	<i>adj m f</i>	Que non pòt mancar.
immanéncia	<i>nòm f</i>	Qualitat d'èster interior a un èster o ua accion.
immanent, -a	<i>adj m f</i>	Qu'a era qualitat d'èster interior a un èster o ua accion.
immateriau	<i>adj m f</i>	Que non ei materiau. Ex.: Es Hèstes deth Huec en Pirenèu son Patrimòni Immateriau dera Umanitat.
immemoriau	<i>adj m f</i>	Tan ancian que non s'arrebrembe quan comencèc.
immensament	<i>adv</i>	Enòrmament.
immensitat	<i>nòm f</i>	Estenduda illimitada o infinita.
immensurable, -a	<i>adj m f</i>	Que non se pòt mesurar.
immeritat, -ada	<i>adj m f</i>	Que non se merite.
immigrar	<i>v intr</i>	Arribar en un país entà estabrir-se ua persona naturau de un autre país.
imminéncia	<i>nòm f</i>	Qualitat d'un hèt qu'a de succendir immediatament.
immiscir	<i>v intr</i>	Hicar en un ahèr alien.
immobilitat	<i>nòm f</i>	Manca de mobilitat.
immobilitzacion	<i>nòm f</i>	Accion e resultat d'immobilizar.
immobilizar	<i>v tr</i>	Hèr que quauquarren demore immobil.
immoderat, -ada	<i>adj m f</i>	Sense moderacion. Ex.: Eth consum immoderat d'alcoòl ei dolent.
immodèst, -a	<i>adj m f</i>	Que non a modèstia.
immodèstia	<i>nòm f</i>	Manca de modèstia.
immolacion	<i>nòm f</i>	Accion e resultat d'immolar.
immolar	<i>v tr</i>	1. Aufrir en sacrifici ua victima en aunor d'ua divinitat. 2. Sacrificar ua persona per ua causa.
immond, -a	<i>adj m f</i>	Fòrça lord, impur.
immondícia	<i>nòm f</i>	Lordèra.
immoralitat	<i>nòm f</i>	1. Manca de moralitat. Ex.: Li retreiguer era sua immoralitat. 2. Acte immorau. Ex.: A cometut ua immoralitat.

immortalitat	<i>nòm f</i>	Qualitat de qui non pòt morir.
immortalizar	<i>v tr</i>	Hèr immortau, generaument ena memòria des òmes.
immortau	<i>adj m f</i>	Que non pòt morir.
immotivat, -ada	<i>adj m f</i>	Que se ditz, s'escriu o se hè sense motiu.
immutable, -a	<i>adj m f</i>	Que non càmbie.
immunizacion	<i>nòm f</i>	Accion e resultat d'immunizar.
immunizar	<i>v tr</i>	Protegir contra cèrtes malauties.
immutabilitat	<i>nòm f</i>	Qualitat de non cambiar.
impaciéncia	<i>nòm f</i>	1. Manca de paciència. 2. Ànsia per quauquarren que se desire fòrça.
impacient, -a	<i>adj m f</i>	1. Que non a paciència. 2. Qu'a ànsia per quauquarren que desire fòrça.
impacientament	<i>adv</i>	Damb impaciéncia.
impaciente	<i>v tr</i>	Pèrder o hèr a pèrder era paciència.
impagable, -a	<i>adj m f</i>	Fòrça preciós, que non se pòt pagar.
impar, -a	<i>adj m f</i>	Numèro que non ei divisible per dus.
imparcialitat	<i>nòm f</i>	Objectivitat, absència de prejudicis.
imparciau	<i>adj m f</i>	Objectiu, que non a prejudicis.
imparisillabic, -a	<i>adj m f</i>	1. Qu'a un nombre impar de sillabes. 2. Nòm grèc o latin qu'a mens sillabes en nominatiu e vocatiu singular qu'ena rèsta des cassi.
impossibilitat	<i>nòm f</i>	Qualitat d'estèr impossible.
impossible, -a	<i>adj m f</i>	Indiferent, que non demòstre patiment.
impaupable, -a	<i>adj m f</i>	Malaisit de notar.
imprecacion	<i>nòm f</i>	Accion d'imprecar o invocar un mau contra quauquarrés.
imprecar	<i>v intr</i>	Invocar un mau contra quauquarrés.
imprecatòri, -a	<i>adj m f</i>	Pròpri de qui impreque. Ex. Parlèc damb un ton imprecatòri.
imprecís, -isa	<i>adj m f</i>	Que non ei precís.
imprecision	<i>nòm f</i>	Manca de precision.
intrigar	<i>v tr</i>	1. Actuar en secret entà arténher ua fin. Ex. Intrigue entà arténher eth cargue. 2. Desvelhar era curiositat de quauquarrés. Ex. Aço m'intrigue fòrça.
jasilha	<i>nòm m</i>	Accion de parir.
jaspe	<i>nòm m</i>	Varietat microcristallina deth quars de color variable que se pòt polir
jaulièr, -a	<i>nòm m f</i>	Persona que susvelhe ua preson.
jaunàs, -assa	<i>adj m f</i>	Que tire a jaune o auriò.
jaunejar	<i>v intr</i>	Èster mès o mens jaune o auriò, tirar a jaune.
jaunet, -a	<i>adj m f</i>	Un sinhau jaune o auriò.
jaunir	<i>v intr</i>	1. Hèr a tornar jaune o auriò. 2. Esdevier jaune o auriò.
javelina	<i>nòm f</i>	Esturment long e prim, de forma cilindrica e damb punta en extrem que se lance entà caçar o coma espòrt.
lucar	<i>v tr intr</i>	1. Espiar, vigilar, especiaument des d'un endret amagat, entà suspréner. 2. Trèir eth cap per ua dubertura o per dessús de bèra causa.
malastruga	<i>nòm f</i>	1. Hèt que produsís un dolor o un sentiment de tristesa fòrça grana. 2. Mala sòrt o circonstància advèrsa.
mençonar	<i>v tr</i>	Parlar brèument, de quauqu'un o de quauqua causa.
morre	<i>nòm m</i>	1. Part deth cap de quauqui animaus a on i a eth nas e era boca. 2. Colloquiaument es pòts d'ua persona.
mostèla	<i>nòm f</i>	Mamifèr carnívòr de còs prim e flexible, pautes cuertes, cap petit e alongat e es uelhs ludent.
museta	<i>nòm f</i>	Bossa en forma de sac, que s'amie ena esquia penjada enes espatles, e que servís entà portar aliments o causes de besonh entà viatjar.
nasilhar	<i>v intr</i>	Hèr votz de nas, parlar damb eth nas.

nèspla	<i>nòm f</i>	Frut deth nesplèr, redon e comestible, de color iranja, damb era pèth fina e gust un shinhau acid. Sin: nèspra.
obedir	<i>v tr</i>	Complir era voluntat de qui mane o aquerò qu'era norma o era lei establís. Sin.: obesir, obeïr.
oblidar	<i>v tr</i>	1. Pèrder era memòria o eth rebrembe d'ua causa. 2. Non cuélher ua causa per descuet. Sin.: desbrembar.
palunós, -a	<i>adj m f</i>	Caperat de paluns e aiguamògi.
parabòla	<i>nòm f</i>	1. Conde o narracion brèu de tipe simbolic que contie ensenhaments moraus. 2. Linha corba dubèrta formada per dues mitats simetriques respècte a un èish centrau.
paraploja	<i>nòm m</i>	Utís portatiu que servís entà protegir dera ploja.
parlotejar	<i>v intr</i>	Parlar fòrça sus tèmes pòc importants, sonque peth gust de parlar.
pascada	<i>nòm f</i>	Minjar que se premanís damb un o mès ueus batudi, que se fregissen en ua padena solets o damb d'auti ingredients.
pesolh	<i>nòm m</i>	Insècte plan petit, sense ales, de color auriò escur, qu'ei parasit der èster uman e hè es ueus enes peus o ena ròba.
pic	<i>nòm m</i>	Cim de montanya.
pintrar	<i>v tr</i>	1. Representar bèra causa en ua superfícia mejançant colors e linhes. 2. Caperar ua superfícia damb color. 3. Descriuer damb paraules er aspècte o eth caractèr de quauqu'un o de quauqua causa. Sin.: pintar.
pisson	<i>nòm m</i>	Urina (colloquiau).
pòpcòrn	<i>v m</i>	Gran de milhòc quan se tòrre e se daurís en forma de flor.
potinga	<i>nòm f</i>	Substància que s'utilize entà guarir o previer ua malautia, o entà aleugerir ua dolor fisica.
rafinat, -ada	<i>adj m f</i>	1. Qu'ei molt fin o molt esquist. 2. Que s'a hèt mès fina, quauqua causa, en tot trèir-li aquerò que l'ei estranh.
ralongar	<i>v tr</i>	Hèr mès long o vier a èster mès long en espaci o en temps.
ramelet	<i>nòm m</i>	Nhòc de flors.
raumàs	<i>nòm m</i>	Inflamacion dera mucosa deth nas, dera gòrja, etc, normaument d'origina virica e afavorida per efècte deth hered o dera umiditat.
regretar	<i>v tr</i>	Sénter pena o desengust per bèra causa o planher-se de quauquarre
remocar	<i>v tr</i>	Repotegar a quauqu'un, especiaument mostrant-li desacòrd.
repic	<i>nòm m</i>	Trinhon, especiaument pataqueg de campanes.
repicar	<i>v tr</i>	Trinhonar, pataquejar es campanes.
romia	<i>nòm f</i>	Vertigen.
ronhon	<i>nòm m</i>	Organ plaçat ena zòna lumbar que, amassa damb un aute, hè era fucion de purificar era sang e secretar era urina. Sin: arnelh.
sharamostir	<i>v tr</i>	Cremar exteriorament.
sorrostir	<i>v tr</i>	Destruïr o consumir ua causa damb huec o calor.
sosten	<i>nòm m</i>	Pèça de ròba interiora femenina que servís entà ajustar e tier es popes. Sin.: sostenedor.
subretot	<i>adv</i>	Per dessús de tot o de toti. Sin.: subertot.
susvelhança	<i>nòm f</i>	Atencion que se hè sus ua persona o ua causa en tot observar-la e controllar-la e evitant, atau, bèth mau o perilh.
tasca	<i>nòm f</i>	Encargue, fucion o travalh qu'ua persona a de complir.
teulada	<i>nòm f</i>	Part de dehòra deth losat superior d'un edifici, generaument hèta de teules.
tindar	<i>v intr</i>	Produïr un son agudent e suau un objècte de metau o de veire ath que se li da un patac.
trastear	<i>v intr</i>	Botjar-se d'un lòc en un aute en tot hèr bèth travalh.

trigar	<i>v tr</i>	1. Cuéller o preferir ua causa entre d'autas. impuretats d'ua causa entà deishar-la ben neta.	2. Trèir o separar es
udolaire, -a	<i>adj m f</i>	Qu'udòle.	
urga	<i>nòm f</i>	Garròt de mata o herèisho d'ua cèrta longada. Ex.: Era urga des langoïsses ja ei prèsta.	
viardar	<i>v intr</i>	Aluenhar-se corrent pr'amor d'evitar un mau, un perilh.	
viletat	<i>nòm f</i>	Accion pròpria d'ua persona, vila, innòbla.	
vira-vira	<i>nòm m</i>	Aparelh medicau qu'artenh a arturar ua emorragia en tot hèr pression sus un vas sanguin.	
virabocar	<i>v tr</i>	1. Virar ua causa de manèra que quede ath revés de coma ère. 2. Remòir causes e desordenar-les.	
viracanton	<i>nòm m</i>	Lòc a on vire un carrèr.	
vistacuert, -a	<i>adj m f</i>	Que patís un defècte en uelh que non li permet veir de luenh damb claretat e netetat.	
viston	<i>nòm m</i>	Dubertura contractila der iris deth uelh.	
volatejar	<i>v intr</i>	Volar d'un costat a un autre.	
volent	<i>adv</i>	De bon voler, d'ua manèra exprèssa.	